

178. Rád tekint már hitem...

Con devizione

1. Rád te - kint már hi - tem, Meg - vál - tóm, Is - te - nem,
2. Szí - ve - met tölt - se be Ke - gyel - med e - re - je

A Gol - go - tán. Halld kö - nyör - gé - se - met, És vedd el
Buz - gó - ság - gal! Meg - hal - tál é - ret - tem, Ad - jad, hogy

vét - ke - met; Mos - tan - tól hadd le - gyek Ti - éd csu - pán!
é - le - tem Te - ér - ted ég - hes - sen, For - ró láng - gal!

3. Ha elfog utamon Félelem s fájdalom: Fogd kezemet!
Derítsd fel éjemet, Szárítsd fel könnyemet,
Tévelygésben ne hagyd én lelkemet!

4. Ha idóm itt lejár, És a sötét halál Jön már felém:
Megváltóm, ments Te meg Kétségtől engemet,
Nálad, hogy üdvömet meglássam én!

*Mért hagytad el óh én lelkem magadat, és miért búslakodol
énbennem? Bízzál az Istenben: mert én még néki hálákat adok, mert ő
az én orcámnak szabadítója, és ő nékem Istenem!*

Zsoltár 43:5.